

dende konservative Blad, og den vil jeg gerne have Lov at citere et kort Stykke af, fordi man jo fra Venstres Side med saa stor Forkærlighed har citeret prisende Udtalelser om det højtærede Ministerium. Der stod i denne Artikel følgende: „At den Holdning, Regeringen indtager overfor Industrikrisen“ — det er understreget meget stærkt — „vækker Forbitrelse og Harme i vide Kredse, ved enhver — undtagen, som det synes, de derovre i den røde Bygning. Og at Ministeriet Neergaard driver et farligt Spil, ikke blot med sin egen, men ogsaa med Samfundets Eksistens, bliver for hver Dag, der gaar, mere aabenbart. Vi tror ikke paa den blodige Revolution i dette Land, men vi mener, at den Holdning, Regeringen indtager, og det Sprog, den tillader et af sine Medlemmer at føre, er af den Slags, som i en mindre fredelig Befolkning og under mere akutte Forhold maatte føre netop hen i den farlige Retning“. Det er ikke en Kompliment til den højtærede Minister, men en stor Kompliment til det Folk, der lider under Regeringens forfejlede økonomiske Politik.

Den Stemning, som saaledes kommer til Orde, kom for ganske nylig til Orde igen i et andet konservativt Blad i en Artikel, der hedder „Landbrugets Ansigt“. Der er Overskriften fuldkommen parlamentarisk, men Ordene er ikke mindre skarpe end i den Artikel, hvis Overskrift og Indhold jeg ikke turde nævne. Denne Artikel, „Landbrugets Ansigt“, er vendt mod det meget ærede Medlem af dette Ting Hr. Pinstrup og omtaler en Tale, vejledende som altid, som det ærede Medlem har holdt for sine nærmeste Venner, og saa siger den blandt andet herom: „Hr. Pinstrup tog stærkt Bifald paa disse Udtalelser. Han holdt sin Tale op for Forsamlingen som et Spejl, og Forsamlingen spejlede sig og frydedes saare ved Synet af det danske Landbrugs Ansigt. Et taalmodigt Ansigt, illumineret indefra af et offervilligt Sinds rene Flamme. Et fast Ansigt, hvis Linier er et lykkeligt Kompromis mellem Ukuelighed og Storsyn. Et nøjsomt Ansigt, om hvis Tindinger Fama en Gang vil lægge — ikke svulstige Laurbærgrene, men — en spændt Bukserem. Et ædelt Ansigt, baaret paa brede Skuldre og løftet af en rank Ryg højt over alt Bykravlet. Det danske Landbrugs Ansigt.“ Saaledes kritiserer man fra de ærede Venner i den anden Side af Salen et af de førende Medlemmer indenfor Regeringspartiet. Men der siges noget

endnu værre. Der siges følgende: „Det var ikke dansk Tale, det var ikke jydsk Tale. Den Mand, der har kendt den jydsk Bonde bedst og elsket ham højest og ventet sig mest af ham, han siger, at Jyden ikke kommer ud af sin Dør, førend der er Nød paa Færde. Hr. Pinstrup skulde have ventet lidt. Det Landbrugets Ansigt, som han stak ud af Døren, var et Ansigt, der viste Tænder for tidligt.“ Saadan siger man i de førende Blade indenfor det konservative Parti. Jeg kan tænke mig, at den høje Regering ikke vil tage Hensyn til, hvad vi siger fra Oppositionens Side. Det er muligt. Men jeg skulde dog tro, at Artikler af den Art, af hvilke jeg her har givet et Par Prøver, inden det er alt for sent, maatte kunne belære den højtærede Statsminister om, at den, der i en saa vanskelig Situation som den, hvori vort Land befinder sig nu, indskrænker sig til med højst Hoved at lade alting gaa sin skæve Gang, han mister alles Agtelse. (Uro paa Tilhørerpladsen).

Formanden: Det ærede Medlem burde have undladt den sidste Bemærkning. — Hvis Tilhørerne ikke vil holde sig rolige, maa vi fortsætte Forhandlingerne uden Tilhørere.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Det ærede Medlem, som nu talte, lider aabenbart af en højst ulykkelig Kærlighed til Landbruget. Jeg kunde unde ham at have siddet ude paa en Ejendom i Jyllands mere magre Egne i Sommer og saa at skulle gøre sit Regnskab op over, hvorledes det var gaaet i det forløbne Aar. Saa vilde det ærede Medlem have haft Lejlighed til at foretage et praktisk Studium over dansk Landbrug, og det trænger det ærede Medlem i høj Grad til.

I Fjor kom det ærede Medlem galt af Sted med sine sædvanlige Ræsonnementer over Landbrugets Skatteevne ved at fremdrage en Statistik for Gaardmænd og Husmænd, thi han havde naturligvis ingen Forstand paa, at der blandt Ejendomme under 1 Td. Hartkorn findes ret store Ejendomme, og derfor var det Billede, som han fik tegnet, forkert. Naar det ærede Medlem nu vil vise, at de mindre Ejendomme med en lavere Ejendoms skyld har et forholdsvis lidt større Udbytte pr. 1 000 Kr. Ejendomsskyld, saa vil jeg paastaa, at det hænger sammen med, at Besidderne af saadanne mindre Ejendomme gør Arbejdet selv, og jeg vil spørge det